

3. Анохін Н.В., Шмирьова А.І. Криптовалюта як інструмент фінансового ринку. Ідеї та ідеали. 2018. №3 (37). С. 39-49.

УДК 330.332.2:631.11

Масюк Ю.В.,

*к. е. н., доцент, професор кафедри фінансів,
банківської справи та страхування*

Саргіна В.С.,

здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ

Стабільний та ефективний розвиток сільського господарства можливий лише при постійному оновленні фінансових джерел за рахунок раціональної політики використання інвестиційних ресурсів підприємства.

Потреба ефективного розвитку економічного потенціалу виробництва зумовлює здійснення інвестиційної діяльності, що являє собою один із найважливіших видів фінансової-економічної діяльності кожного сільськогосподарського підприємства [2].

Сільськогосподарське виробництво, як одна з провідних галузей економіки на даний час, має неабияку необхідність в інвестиційних надходженнях, оскільки здійснює забезпечення населення продовольчими товарами.

Стійкий розвиток виробництва не тільки неможливий без інвестиційної діяльності, але й може заважати безперервному функціонуванню даної галузі.

Для реалізації інвестиційної політики на практиці, зазвичай, висувають декілька інвестиційних проектів, вирішальне місце зможе зайняти той проект, який відповідатиме всім необхідним параметрам, а саме ефективності, раціональне

планування грошових потоків та розрахункової структури, при цьому проект має враховувати усі можливі ризики під час його реалізації.

Також, необхідно звертати увагу на те, що в ході процесу організації управління інвестиційною діяльністю підприємства, вона має характер економічної категорії і, тим самим, відображає найбільш ефективний механізм реалізації процесу вкладення капіталу. Вектор даної діяльності спрямований на підвищення економічного потенціалу виробництва і є рушійною силою реалізації його економічних інтересів.

Враховуючи вищевказане, виникає необхідність в розробці управлінських рішень, які зможуть сприяти реалізації головних цілей інвестиційної політики, яка полягає у наявності наступних факторів:

- підтримка необхідних темпів розвитку поточної діяльності підприємства за рахунок достатнього рівня інвестування;
- здобуття балансу прийнятих ризиків з максимальним рівнем прибутковості;
- достатній показник ліквідності інвестицій, тобто швидкого реінвестування капіталу під впливом факторів внутрішнього та зовнішнього середовищ;
- реалізація програм залучення інвесторів [3].

У процесі управління інвестиційною діяльністю підприємства можуть використовуватись різні управлінські підходи: структурний, проектний, функціональний, процесний, вартісний, та ін.

Вітчизняні підприємства за основу приймають функціональний підхід, сутність якого полягає в тому, що підприємство розглядають як механізм, який запрограмований виконувати перелік функцій, що розподіляються між відокремленими підрозділами та працівниками.

Підрозділи формують певну структуру і пов'язані між собою, при цьому створюють функціональні напрями, які залежать від складності та кількості стратегічних завдань, але цей підхід не може забезпечити швидкої реакції на вплив змін у зовнішньому середовищі, що відповідно ускладнює реалізацію гнучкого

менеджменту, який має бути присутній в ефективній системі управління підприємством.

Під час формування інвестиційної політики, як складової загальної управлінської системи на підприємстві, можна використовувати процесний підхід, оскільки залучені інвестиційні ресурси можуть забезпечити досягнення спланованого ефекту, що можна пояснити як процес.

Щодо вартісного підходу, то він полягає тому, що менеджери підприємства мають спрямовувати свої рішення та завдання на підвищення інвестиційної вартості, оскільки інвестори завжди вкладають свої кошти у найприбутковіші активи.

Стратегічне управління, побудоване на останньому підході, потребує не тільки чітко сформованих аналітичних процесів, так і неформалізованих заходів. Як правило, вартісно-орієнтована політика управління підприємством якомога більше відповідає його здатності функціонувати в ринкових умовах.

Так як, в основу вартісно-орієнтованої політики управління покладено інвестиційний погляд на компанію, саме вона дає змогу розглядати гнучкість як фактор зростання вартості [1].

Отже, динамічність змін та розвитку навколишнього середовища разом з ефективними управлінськими рішеннями (менеджментом) формують додаткові конкурентні переваги та можуть бути розглянуті як фактор впливу на підвищення вартості підприємства.

Список використаних джерел:

1. Великая Е. Г. Стратегическое развитие предприятия. Аудит и финансовый анализ. 2011. № 1. С. 387–393.
2. Войнаренко М.П. Управління інвестиційною діяльністю промислових підприємств: монографія. Вінниця: ВНТУ, 2011. – 188 с.
3. Вініченко І.І. Інвестиційна діяльність аграрних підприємств: монографія. Донецьк: Юго-Восток, 2010. – 444 с.